

tam quidem iniuriis ac simultatum pro-
 cellis inquietam duxit. Hinc sibi velut
 gubernatori egregio, ex tempestate ma-
 ritima non minus gloriæ partum quàm
 laboris. Quater eum & quadragesies cau-
 sam dixisse testis est Plinius, cum nemo
 sæpius accusat, semper tamen absolutus
 fuit. Quod nisi fallor, & summæ innocen-
 tiæ, & importuni rigoris indicium vide-
 ri potest. Denique sexto & octogesimo
 ætatis anno, cum à cæteris vitæ officia
 deseruntur, accusatus ad capitalem cau-
 sam, non adhibuit aduocatos, sed pro-
 gressus in rostra, causam ipse suam con-
 stantissimè defendit, adeò vt nec linguæ
 tarditas, nec cerebri seu laterum fragili-
 tas, nec vlla prorsus mutatio in tam lon-
 gæuo Oratore posset intelligi. Vade au-
 tem in ætate quassa ac ruenti, tanta re-
 rum omnium integritas? nimirum hoc
 illi studium iuge præstabat, & vt ipsis Va-
 lerij verbis vtar, omnia in suo statu æqua-
 lis ac perpetua industria continebat, nec
 ad sui ipsius tantum, quin ad aliorum
 quoque defendendam causam, hic sibi
 animus eademque affuit facultas. Sub
 ipsum enim longissimè finem vitæ, ad-
 versus accusationem singularis, & tamen
 maxi-